

Mál nr. 4/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

- Málskot móttakið 3. janúar 2024, ásamt fylgiskjöllum.
- Bréf V, dags. 11. janúar 2024.
- Viðbótarathugasemdir M, dags. 24. janúar 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að tjón hafi orðið á háspennustreng í eigu M þann 8. nóvember 2023. Atvik hafi verið með þeim hætti að starfsmenn X hafi verið að sinna framkvæmdum við enda Reykjavíkurflugvallar og hafi þeir borað niður í háspennustreng í eigu M með þeim afleiðingum að um 40 metra kafla eyðilagðist. Vegna tjónsins hefur M gert kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu X hjá V á þeim grundvelli að starfsmenn X hafi sýnt af sér saknæmt gáleysi við jarðvegsvinnuna. V hefur hafnað bótaskyldu með bréfi dags. 28. apríl 2023. Telur M að starfsmönnum X hafi verið í lófa lagið að hafa samband við M og fá nákvæmar upplýsingar um legu strengsins í stað þess að treysta á upplýsingar í Luksjá Orkuveitu Reykjavíkur. Upplýsingar í Luksjá eru mismunandi nákvæmar og vísar M til upplýsinga á heimasíðu sinni þar sem fram kemur að öruggast sé að kalla til bilanaleitarmenn á þeirra vegum áður en grafið er. Starfsmenn X hafi vitað eða mátt vita af strengnum á svæðinu og að teikningar og vefsja séu ekki nákvæmnisgögn. Þeir hafi því haft ríkt tilefni til mikillar aðgæslu.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X á þeim grundvelli að X hafi talið engar líkur á því að grafa í streng á umræddu svæði. Þeir hafi auk þess skoðað Luksjá og fengið þær upplýsingar frá ISAVIA að engin lögn ætti að vera staðsett innan flugvallargirðingarinnar. Háspennustrengurinn hafi verið um það bil fjóra metra frá þeim stað sem hann var sýndur á Luksjá og hafi engar merkingar verið að sjá sem gáfu tilefni til þess að kalla til bilanaleitarmenn frá Veitum.

Álit.

Ágreiningslaust er að starfsmenn X boruðu niður á háspennustreng í eigu M með þeim afleiðingum að hann skemmdist á um 40 metra kafla. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X hjá V, þarf að mega rekja tjónið til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu aðila sem X ber ábyrgð á. Sönnunarbyrði hvílir á þeim sem slíku heldur fram og verður því að meta hvort M hafi með framlögðum gögnum sýnt fram á að starfsmenn X hafi ekki gætt fyllstu varúðar áður en þeir boruðu í jörðu. Af fyrirbyggjandi gögnum verður ekki ráðið að starfsmenn X hafi vitað eða mátt vita að strengurinn væri staðsettur þar sem þeir voru að bora. Höfðu starfsmenn X bæði kannað í Luksjá hvort lagnir væru staðsettar þar sem þeir voru að vinna en auk þess höfðu þeir fengið þær upplýsingar frá ISAVIA að engin lögn ætti að vera innan flugvallargirðingar. Verður það ekki metið þeim til sakar að hafa ekki kallað til starfsmenn X áður en framkvæmdir hófust enda bentu fyrrgreindar upplýsingar ekki til þess að hætta á tjóni væri fyrir hendi. Sönnunarbyrði um að orsök tjónsins megi rekja til saknæmrar háttsemi starfsmanna X hvílir á M og hefur slík sönnun ekki tekist. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M eiga ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 27. febrúar 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir